

งานกระจายอำนาจให้กับ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

นายอุทัย สุวรรณราช

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลศาลเคียว

อ. หล่มสัก จ. เพชรบูรณ์

แผนการกระจายอำนาจ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ

1. ด้านนโยบายกระจายอำนาจ

1.1 รัฐบาลควรมีนโยบายการกระจายอำนาจที่ชัดเจนและควรกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นโดยคำนึงถึงความเหมาะสม ความสามารถ และความพร้อมของท้องถิ่น ควรดำเนินการถ่ายโอนอย่างเป็นระบบกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน ควรปรับแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การกระจายอำนาจบรรลุผลสำเร็จ ควรดำเนินการถ่ายโอนแบบค่อยเป็นค่อยไปและไม่ควรใช้เรื่องเวลาเป็นตัวกำหนดการถ่ายโอน ทั้งนี้ควรส่งเสริมให้ประชาชน ข้าราชการมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการกระจายอำนาจ บทบาทและหน้าที่ของประชาชน ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญของการกระจายอำนาจ เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงาน และพัฒนาท้องถิ่นของตน

1.2 ควรมีองค์กรอิสระดูแลตรวจสอบการทำงานของ อปท. เพื่อติดตามประเมินผลการดำเนินงานของ อปท. อย่างต่อเนื่องทุกปี โดยกำหนดให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และมีบทลงโทษสำหรับผู้กระทำความผิด เพื่อกระตุ้นให้เกิดจิตสำนึกถึงหน้าที่และความรับผิดชอบต่อท้องถิ่น เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นมีความโปร่งใส เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ควรพิจารณาจากภารกิจที่ได้ดำเนินการมิใช่สำรวจจากแบบสอบถาม

1.3 รัฐควรปรับบทบาทจากการควบคุมมาทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำในเรื่องการกระจายอำนาจให้แก่ อปท.

1.4 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ โดยกำหนดพื้นที่สำหรับศึกษาเป็นองค์รวมเพื่อเรียนรู้ในเรื่องปัญหา อุปสรรค และร่วมกันศึกษาแนวทางแก้ไข ทั้งนี้ ศักยภาพของอปท.แต่ละแห่งยังมีความแตกต่างกัน จึงควรมีการพัฒนาโครงสร้าง การบริหารงานของ อปท. ให้มีความเข้มแข็งเพื่อให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 ควรจัดการอบรมให้ความรู้ด้านการกระจายอำนาจให้แก่ประชาชนเพื่อให้มีความรู้พื้นฐานและความเข้าใจชัดเจน เกี่ยวกับกระบวนการกระจายอำนาจ รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ประชาชน

เห็นความสำคัญของการกระจายอำนาจ มีความพร้อม และเลือกผู้แทนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาบริหาร อปท.

1.6 ส่วนราชการและส่วนท้องถิ่น ควรมีความจริงใจในการกระจายอำนาจ โดยเฉพาะส่วนราชการที่ถ่ายโอนภารกิจให้แก่ อปท. ควรมีการจัดอบรมความรู้ในงานที่มีการถ่ายโอน โดยเป็นทั้งผู้แนะนำและดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ อปท.สามารถบริหารงานเองได้

1.7 ควรมีการจัดทำโครงการนำร่องการถ่ายโอนภารกิจต่าง ๆ เพื่อเป็นกรณีศึกษาในเรื่องความสำเร็จ ปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากการถ่ายโอน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนา แก้ไข ที่เหมาะสมและเป็นระบบต่อไป

1.8 การกำหนดแผนงาน/โครงการให้ท้องถิ่นดำเนินการ ควรระบุรายละเอียดให้ชัดเจนไม่ต้องให้ท้องถิ่นต้องตีความอีกครั้งก่อนดำเนินการ

1.9 ควรจะมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบผลการดำเนินงานของ อปท. ทั้ง อปท.ที่ดำเนินการไม่ได้ผล เพื่อให้เป็นตัวอย่างแก่ อปท. ต่าง ๆ รวมถึงประชาชนและข้าราชการที่ได้รับทราบผลการดำเนินงานของ อปท. อื่น ๆ และนำมาเปรียบเทียบกับ อปท.ของตนเอง

2. ด้านงบประมาณ

2.1 การถ่ายโอนภารกิจด้านการคลังให้แก่ท้องถิ่นยังมีไม่มากเท่าที่ควรและงบประมาณยังมีไม่เพียงพอที่จะบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบเกี่ยวกับงบประมาณและการใช้จ่าย ในแต่ละเดือนของ อปท. เพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการดำเนินงานของ อปท. ซึ่งเป็นการป้องกันการทุจริตได้อีกทางหนึ่ง

2.2 รัฐเป็นผู้พิจารณากำหนดการจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่ท้องถิ่น เป็นการควบคุมจากส่วนกลาง เป็นการจำกัดสิทธิ ความต้องการ ความจำเป็น รวมทั้งมีความอิสระในการตั้งงบประมาณ

2.3 การจัดสรรงบประมาณของอปท. ต้องดำเนินอย่างรัดกุม จึงควรมีการกำหนดขั้นตอนที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อท้องถิ่น รวมทั้งควรมีการตรวจสอบว่า อปท. ดำเนินการได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ต่อประชาชนหรือไม่ ถ้าไม่ได้ตามที่กำหนดควรมีบทลงโทษ

3. ด้านบุคลากร

3.1 การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นจะเกิดผลประโยชน์ต่อประชาชน เมื่อได้มีการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ อปท. ให้มีจิตสำนึกในการทำงานเพื่อประชาชน โดยควรมีการอบรมพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่เจ้าหน้าที่ อปท. และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานตามภารกิจของ อปท. ได้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3.2 ควรกำหนดวาระการดำรงตำแหน่ง และวุฒิการศึกษาสำหรับสมาชิก อบต. อย่างน้อยระดับอุดมศึกษา เพื่อให้ได้ผู้นำที่เป็นคนดี ชื่อสัตย์สุจริต เสียสละ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความรู้ความสามารถ มีวิสัยทัศน์ในการทำงาน ทำงานอย่างจริงจัง สนใจความเดือดร้อนของประชาชน

3.3 การคัดเลือกบุคลากรของ อบต. ยังเป็นระบบอุปถัมภ์ ไม่เน้นความรู้ความสามารถทำให้ได้บุคลากรที่ไม่มีคุณภาพ

4. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

4.1 ควรมีแนวทางการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบใหม่ ๆ เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องการกระจายอำนาจมากขึ้นและทั่วถึง ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญของการกระจายอำนาจ เพื่อให้ประชาชนมีความรับผิดชอบ ช่วยกันสอดส่องดูแลการทำงานของ อบต. และการประชุม การตรวจสอบการทำงานของ อบต. รับทราบขั้นตอนการดำเนินงานของ อบต. ทั้งในเรื่องการบริหารงาน การจัดทำแผน งบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การรับฟังปัญหา ข้อเสนอแนะ ผลกระทบที่เกิดขึ้น ฯลฯ เพื่อให้เป็นการรักษาสิทธิประโยชน์ของตนเอง เกิดความผูกพัน รักท้องถิ่น และมีจิตสำนึกเป็นเจ้าของท้องถิ่นร่วมกัน

4.2 ควรมีการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ในระดับต่าง ๆ ระหว่างภาครัฐ ภาคประชาชนและท้องถิ่น เพื่อรับทราบปัญหา อุปสรรค ตลอดจนการทำงานของ อบต. ว่าทำอะไร อย่างไร เพื่อประชาชน

4.3 ควรมีการประชาสัมพันธ์ เรื่องการกระจายอำนาจ ให้แพร่หลายมากขึ้น โดยเน้นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและประชาชน ตลอดจนสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการส่งเสริมการให้ประชาชนเข้าใจถึงสิทธิและหน้าที่ของตนเองต่อชุมชน

4.4 ควรมีการปิดป้ายประกาศแจ้งให้ประชาชนรับทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการภายในท้องถิ่น รวมทั้งควรมีการทำประชาคมสอบถามความเห็นของประชาชนในเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการพัฒนาท้องถิ่น สำรวจความต้องการของประชาชนว่าต้องการพัฒนาในเรื่องใด เพื่อเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนตอบปัญหาข้อข้องใจของประชาชนในเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้การทำงานของอบต. เป็นไปอย่างโปร่งใส มีความเป็นธรรม ลดการทุจริตและความขัดแย้งในการทำงาน

4.5 ควรมีการจัดหลักสูตรการเรียนรู้ด้านการกระจายอำนาจในทุกระดับ เพื่อเป็นความรู้พื้นฐานแก่ประชาชนในการมีส่วนร่วมการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น

4.6 ควรมีการจัดประชุม/ สัมมนาภายในท้องถิ่นอย่างน้อยเดือนละครั้ง เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่น

5. ด้านการศึกษา

5.1 รัฐควรมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการกระจายอำนาจด้านการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องได้รับทราบข้อมูลที่ถูกต้อง รวมทั้งผลความก้าวหน้าในการถ่ายโอน และควรมีการจัดทำเอกสารเผยแพร่รายละเอียดในเรื่องดังกล่าวด้วย

5.2 ควรมีการจัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์เผยแพร่ด้านการกระจายอำนาจแจกให้แก่สถานศึกษาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง/ ทั่วถึง ทั่วประเทศ

5.3 ควรมีการจัดอบรมครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการกระจายอำนาจ เพื่อให้เข้าใจถ่ายทอดแก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาต่อไป

6. ด้านอื่น ๆ

6.1 ควรมีการทำวิจัย/ประชาคม เพื่อสอบถามความคิดเห็นของประชาชน เช่น การจัดทำโครงการต่าง ๆ ฯลฯ เพื่อนำมาปรับปรุงการดำเนินงานของ อปท. ทั้งนี้ควรเป็นรายงานตามความเป็นจริง มิใช่เป็นการสร้างภาพผลงานเท่านั้น

6.2 ระบบข้อมูลสารสนเทศของรัฐควรทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ สามารถให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนได้ และควรมีนักวิชาการเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบ

6.3 ควรจัดให้มีการสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างภาครัฐและท้องถิ่น ทุก 6 เดือน เพื่อเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นเสนอความต้องการและร่วมกันหาแนวทางแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น

6.4 ควรมีการจัดตั้งศูนย์การกระจายอำนาจในแต่ละจังหวัดสำหรับประชาชน เพื่อเป็นศูนย์รวมข้อมูลเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ และการตรวจสอบการดำเนินงานของ อปท.

6.5 การถ่ายโอนด้านการศึกษาควรคำนึงถึงความพร้อมของท้องถิ่น และควรมีการชี้แจงให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเข้าใจถึงนโยบาย/ แนวทางการดำเนินงานถ่ายโอน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันและเพื่อให้ อปท. เห็นความสำคัญในการพัฒนาการศึกษา

6.6 ควรปรับกลยุทธการทำงานของ อปท. เป็นการทำงานในเชิงรุกให้มากขึ้น

6.7 ควรมีระเบียบหรือกฎหมายที่ชัดเจนกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ของสมาชิกและพนักงาน อปท.

6.8 ประชาชนไม่กล้าตรวจสอบการทำงานของ อปท. เนื่องจากสมาชิก อปท. เป็นผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น จึงควรมีมาตรการรับรองความปลอดภัย กรณีประชาชนแจ้งเบาะแสการทุจริตที่เกิดขึ้น

การถ่ายโอนอำนาจการจัดการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(อปท.) ในภารกิจใหญ่ของการกระจายอำนาจให้กับ อปท. โดยหากพิจารณาตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ในหมวด 2 มาตรา 16 ที่ให้ กรุงเทพฯ เมืองพัทยา อปท.

และเทศบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการจัดสรรงบประมาณการบริหาร จัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง และลงในกรอบของ อำนาจหน้าที่ หรืออาจคิดนอกกรอบก็ได้แต่ต้องไม่ขัดต่อระเบียบและกฎหมายกำหนด พร้อมทั้งการ กำหนด นโยบายและแผนงานต้องดูว่าอยู่ในอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง	18. กำจัดขยะ มูลฝอย และน้ำเสีย
2. บำรุงทางบกทางน้ำ และทางระบายน้ำ	19. การสาธารณสุข อนามัยครอบครัว
3. ควบคุมดูแลตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม ที่จอดรถ	การรักษาพยาบาล และงานป้องกัน
4. การสาธารณสุขปศุสัตว์	โรคติดต่อ
5. การสาธารณสุขการ	20. จัดให้มี ฼าปนสถาน
6. การส่งเสริมอาชีพการเกษตร และอาชีพอื่นๆ	21. ควบคุมการเลี้ยงสัตว์
7. การค้าการลงทุน สหกรณ์ ธนาคารหมู่บ้าน	22. ควบคุมการฆ่าสัตว์
8. การท่องเที่ยว	23. รักษาความปลอดภัย และป้องกันยา
	เสพติด
9. การจัดการศึกษา การศึกษานอกโรงเรียน	24. จัดการและบำรุงรักษา การใช้
10. การสังคมสงเคราะห์ สวัสดิการเด็ก สตรี และคนชรา	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
11. การบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเพณี บำรุงศาสนา	25. การวางผังเมือง
12. ปรับปรุงแหล่งชุมชน สร้าง ที่อยู่อาศัย	26. การขนส่ง การจราจรและสร้างบำรุง
	ถนน
13. จัดทำบำรุงที่พักผ่อนหย่อนใจ การออกกำลังกาย	27. การดูแลรักษาที่สาธารณะ
14. ส่งเสริมกีฬา บำรุงสนาม อุปกรณ์กีฬา	28. การควบคุมอาคาร อนุญาตการก่อสร้าง
15. ส่งเสริมประชาธิปไตย สิทธิเสรีภาพ	29. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
16. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น	30. การดูแลทรัพย์สินและชีวิต
17. รักษาความสะอาดบ้านเมือง	31. ให้เป็นไปตามคณะกรรมการประกาศไว้
	32. สนับสนุนจัดตั้งกลุ่ม ต่างๆ เช่น กลุ่มดี
	มีด กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มธนาคาร
	หมู่บ้าน กลุ่มเกษตรกร กลุ่มแม่บ้าน
	กลุ่มสตรี กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้า

การจัดการและบำรุงรักษา การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นอีกงานหนึ่งที่ องค์การบริหารส่วนตำบล หรือท้องถิ่นจะต้องดูแลและรับผิดชอบควบคู่กันไปกับการจัดการการศึกษา การ

บำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเพณี บำรุงศาสนา ปรับปรุงแหล่งชุมชน สร้างที่อยู่อาศัย รักษาความสะอาด บ้านเมือง กำจัดขยะมูลฝอย มีสถานที่เก็บและกำจัดขยะที่ถูกสุขลักษณะ และการกำจัดน้ำเสีย จัดให้มี ฌาปนสถาน การขนส่ง การจราจรและสร้างบำรุงถนน การดูแลรักษาที่สาธารณะ การควบคุมอาคาร อนุญาตการก่อสร้าง

นอกจากอำนาจหน้าที่ที่กล่าวมา ป่าไม้ แม่น้ำ และภูเขา ซึ่งมีส่วนสำคัญกับสิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตของสิ่งมีชีวิตทั้งหมด สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงเสมอ เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม ภัยแล้ง อากาศร้อนจัดในกลางวัน และการพังทลายของดินบนภูเขา

ป่าไม้ ไฟไหม้ป่าก็เป็นการทำลายป่าไม้ พืชเล็กถูกเผา ทำให้ป่าโล่งเตียน แดดส่องถึงพื้นดิน พื้นดินก็แห้งแล้งร้อนระอุหน้าดินเสียหายขาดความชุ่มชื้น อากาศก็จะร้อนขึ้นกว่าเดิมมาก สัตว์ทุกชนิด สัตว์บกสัตว์เลื้อยคลาน สัตว์ปีกตัวเล็กๆ และสัตว์ใหญ่ที่ไม่สามารถหนีได้ ก็จะตาย

การอนุรักษ์ป่าไม้ เราควรคิดคำนึงถึงสิ่งที่ให้ชีวิตแก่เราบ้าง ป่าไม้ก็เปรียบเสมือนชีวิตของเรา ป่าไม้ให้ทุกสิ่งทุกอย่างแก่เรา ทั้งอาหาร ยารักษาโรค และที่อยู่อาศัย เราได้มาจากป่าไม้นั้น การอนุรักษ์ควรนำแนวโครงการพระราชดำริ (เช่น โครงการพระราชดำริห้วยฮ่องไคร้ จังหวัดเชียงใหม่) เมื่อเรานำมาใช้ประโยชน์ มันก็อาจจะหมดไป เราจึงควรปลูกไว้ทดแทนและการอนุรักษ์บ้าง ในการอนุรักษ์ป่าไม้นั้น เราก็ควรที่จะต้องร่วมมือกัน ปลูกป่าทดแทน และไม่ควรตัดไม้ที่โตไม่ได้ขนาด การทำลายป่าโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์และหรือปล่อยให้ป่าไม้เกิดขึ้นโดยธรรมชาติจะทำให้ป่าเกิดความสมดุล เพราะถ้ามีการตัดไม้ทำลายป่า ปัญหาสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ก็จะตามมา น้ำท่วม ภัยแล้ง และที่สำคัญพืชพันธุ์ธัญญาหารที่เกิดที่ให้คุณประโยชน์ให้มวลมนุษย์ก็จะไม่มี เช่น พืชที่เป็นอาหาร ยาสมุนไพร เห็ด และสัตว์ที่เป็นคุณประโยชน์ก็จะหายไป ขาดแหล่งอาหารโดยธรรมชาติ (ขาดแหล่งทำมาหากิน) ภัยจากธรรมชาติก็จะเกิดขึ้น เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม ที่สำคัญคือความยากจนที่หลีกเลี่ยงไม่ได้สำหรับชาวชนบท (ชาวไร่ ชาวนา ชาวสวน ชาวนา)

ภูเขาเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าอันเนกประสงค์แก่นมนุษย์และสัตว์ และเป็นแหล่งกำเนิดของต้นน้ำลำธาร พืชและสัตว์ทุกชนิด เป็นแหล่งบ่มอินทรีย์ที่เกิดจากธรรมชาติ ใบไม้ซากสัตว์นานาชนิดทับถมหลายปี ถูกน้ำป่า (น้ำฝน) ไหลพัดน้ำปูลงมาสู่พื้นที่ราบ (พื้นที่การเกษตร) ทำให้เกิดพื้นดินอุดมสมบูรณ์

ภูเขาในภาคเหนือทั้งหมดจะเป็นภูเขาส่วนใหญ่ เป็นที่มีดิน หรือหินที่เกิดจากเถ้าของภูเขาไฟที่กลายเป็นหินแต่เมื่อถูกแดด ลม ฝนจะผุพัง ละลายน้ำ อิ่มไว้ เมื่อมีน้ำจะอ่อนตัวไหลลงสู่ที่ต่ำพังทลายทับถม(เรียกว่าโคลนถล่ม) กลายเป็นดินที่อุดมสมบูรณ์ด้วยแร่ธาตุสามารถทำการเพาะปลูกพืชไร่ และพืช

สวน ภูเขาภาคเหนือจึงกลายเป็นภูเขาหัวโล้น ไม่มีไม้ยืนต้น กลายเป็นป่าเสื่อมโทรม มีเตรีสอร์ท ที่พัก โรงแรมของนายทุนที่ใช้ช่องว่างของกฎหมายเข้าไปกว้านซื้อจากชาวบ้านที่ไปบุกรุกป่าเอาไว้ ขายสิทธิ การครอบครองให้นายทุนอ้างซื้อที่กับชาวบ้าน และวิธีการแปลงสินทรัพย์ให้เป็นทุน แม้จะมีกฎหมาย ปิดป่าแล้วก็ตาม

แม่น้ำ เป็นสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งที่ทำให้คุณประโยชน์แก่มนุษย์ สัตว์ พืช แหล่งกำเนิดแม่น้ำส่วนใหญ่เกิดจากภูเขาและป่าไม้ เมื่อมีฝนตกลงมา น้ำก็จะไหลมารวมตัวกันเป็นลำธารเล็กๆ และก็จะไหลมาบรรจบกันจนเป็นแม่น้ำสายสำคัญๆ ของประเทศ หากมีการทำลายป่าไม้ ทำลายภูเขา ซึ่งก็เหมือนกับเป็นการทำลายแหล่งกำเนิดของแม่น้ำ เช่น ถ้าหากมีการตัดไม้ทำลายป่า ก็จะทำให้โลกร้อนขึ้น แม่น้ำก็จะเหือดแห้ง และถ้ามีฝนตกลงมาก็จะไม่มีป่าไม้ไว้คอยซึมซับน้ำก็จะทำให้เกิดน้ำท่วมได้ จึงควรมีการอนุรักษ์ธรรมชาติ อนุรักษ์ป่าไม้ และภูเขาเอาไว้ เราควรรู้หากมีการทำลายธรรมชาติแล้วจะเกิดผลกระทบอย่างไรบ้าง อย่างเช่นการอนุรักษ์แม่น้ำ ก็ควรที่จะทำฝายชะลอน้ำ เพื่อที่จะให้มันน้ำกินน้ำใช้ตลอดทั้งปี เมื่อถึงหน้าแล้งจะได้ไม่เดือดร้อนเรื่องน้ำ หรือ การที่ไม่ทิ้งสิ่งปฏิกูลลงในแม่น้ำ ไม่ปล่อยน้ำเสียลงในแม่น้ำ ทำให้แม่น้ำ แหล่งน้ำต้นเงิน รองรับน้ำไว้ได้น้อยลง ก็เป็นการอนุรักษ์แม่น้ำอีกทางหนึ่ง เพื่อที่จะได้มีน้ำไว้ใช้ตลอดทั้งปี

กฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ พ.ศ.2540 ฉบับร่าง พ.ศ.2550 ได้กำหนดเรื่องสิ่งแวดล้อมไว้ทุกฉบับ

ร่าง กฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ พ.ศ. 2550	กฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ พ.ศ. 2540
มาตรา 72 บุคคลมีหน้าที่รับราชการทหาร ช่วยเหลือในการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติ สาธารณะ เสียภาษีอากรช่วยเหลือราชการ รับ การศึกษาอบรม พักผ่อนและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรมของชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่นและ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ มาตรา 84 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้าน ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	มาตรา 69 บุคคลมีหน้าที่ป้องกันประเทศ รับ ราชการทหาร เสียภาษีอากร ช่วยเหลือราชการ รับการศึกษาอบรม พักผ่อน และสืบสาน ศิลปวัฒนธรรมของชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น และ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

ร่าง กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2550	กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2540
(1) กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ที่ดินโดยให้คำนึงถึงการใช้ที่ดินโดยให้คำนึงถึงสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติของพื้นที่นั้น ๆ ตามหลักวิชาให้ครอบคลุมทั่วประเทศทั้งผืนดิน ผืนน้ำ และจัดให้มีผังเมืองรวมที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมดังกล่าวโดยกำหนดมาตรฐานการใช้ที่ยั่งยืนด้วยการให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีผลกระทบต่อนโยบายการใช้ที่ดินนั้นร่วมในการตัดสินใจด้วย (2) ดำเนินการให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิหรือสิทธิในที่ดินเพื่อประกอบการเกษตรกรรมอย่างทั่วถึงโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่น (3) จัดให้มีการวางผังเมือง พัฒนา และดำเนินการตามผังเมืองอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ต่อการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ (4) จัดระบบการดูแลและการใช้ทรัพยากรน้ำให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม รวมทั้งจัดหาแหล่งน้ำเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างพอเพียงและเหมาะสมแก่การเกษตร (5) จัดให้มีแผนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นระบบ โดยให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนดังกล่าวด้วย (6) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวน บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล (7) ส่งเสริม บำรุงรักษา และคุ้มครอง	

ร่าง กฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ พ.ศ. 2550	กฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ พ.ศ. 2540
คุณภาพสิ่งแวดล้อมตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยให้ประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการดำเนินงาน (8) ควบคุมและกำจัดการะมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน มาตรา 216 เพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติ กฎหมายตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้ (1) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในเขตพื้นที่ (2) การเข้าไปมีส่วนในการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่นอกเขตพื้นที่ เฉพาะในกรณีที่มีผลกระทบต่อดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่ของตน (3) การมีส่วนร่วมในการพิจารณาเพื่อริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมใดนอกเขตพื้นที่ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่	มาตรา 290 เพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายบัญญัติ กฎหมายตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้ (1) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในเขตพื้นที่ (2) การเข้าไปมีส่วนในการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่นอกเขตพื้นที่ เฉพาะในกรณีที่มีผลกระทบต่อดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่ของตน (3) การมีส่วนร่วมในการพิจารณาเพื่อริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมใดนอกเขตพื้นที่ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่

หากดูจากกฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งสองฉบับก็ได้บัญญัติไว้เช่นเดียวกันกับหน้าที่ของส่วนท้องถิ่นก็คือเป็นหน้าที่หลักที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมได้ แต่ท้องถิ่นที่แจ้งอยู่ในเมือง เช่น เทศบาล อบจ. ซึ่งมีทั้งงบประมาณ เครื่องมือและบุคลากรที่พร้อมทั้งความรู้ ส่วนท้องถิ่นที่อยู่ห่างไกลและอ่อนแอ ขาดงบประมาณ ขาดเครื่องมือ ขาดบุคลากรแต่คลุกคลีอยู่กับทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เช่น ภูเขา ป่า ไม้ แม่น้ำ เขามองตาปริบๆ เพราะเขาไม่ได้รับรู้สิ่งที่เขาทำไปว่าผิดหรือถูก หรือไปกระทบกับใครบ้าง

หากว่าเขาคิดเขาควรจะทำอย่างไรจะถูกต้อง และสามารถอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างไร การแก้ปัญหาต้องแก้ไปพร้อมๆ กัน กว่าถ้าจะสูงงาก็ไหม้หากชุมชนเข้มแข็งการพัฒนาที่ง่าย

ปัญหาที่ท้องถิ่นประสบหนักที่แก้ไม่ได้ ก็ขยะมูลฝอย องค์การบริหารส่วนตำบลเพิ่งเกิดใหม่ ไม่มีโอกาสเตรียมสถานที่ที่จะกำจัดขยะมูลฝอยได้เลย จะไปหาที่กำจัดก็จะถูกคัดค้านทันที ถึงจะนำวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ มีการประกันความเดือดร้อนอย่างไรไม่ฟังเสียง เรานำแนวคิดพูดคุยต่อรองประชาชนจะไม่ฟังเสียง แม้จะแบ่งกลุ่มแบ่งโซนก็ไม่สามารถทำได้ การให้การศึกษา การศึกษาดูงานเพื่อนำมาแก้ไข ดูแล้วหลายครั้งก็ไม่สำเร็จเพราะขาดงบประมาณ มีหน้าข้างบไปดูงานก็หมดไป

การศึกษาก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องฝากไว้ ในหลักสูตรและต้องนำไปศึกษาจากสภาพที่เป็นจริง หากเขารู้เขาจะแก้ปัญหาเพื่อตนเองเพื่อบุตรหลาน เพื่อสังคม ภาพเหตุการณ์จริงซึ่งกลายเป็นประวัติ นำมาแสดงบ่อยๆ เพื่อการเรียนรู้